

ŻYCIE EWANGELIA

XVII

NIEDZIELA ZWYKŁA, *B* J 6,1-15*29.07.2018

Jezus udał się na drugi brzeg Jeziora Galilejskiego, czyli Tyberiadzkiego. Szedł za Nim wielki tłum, bo oglądano znaki, jakie czynił dla tych, którzy chorowali. Jezus wszedł na wzgórze i usiadł tam ze swoimi uczniami. A zbliżało się święto żydowskie, Pascha. Kiedy więc Jezus podniósł oczy i ujrzał, że liczne tłumy schodzą się do Niego, rzekł do Filipa: «Gdzie kupimy chleba, aby oni się najedli?» A mówił to, wystawiając go na próbę. Wiedział bowiem, co ma czynić. Odpowiedział Mu Filip: «Za dwieście denarów nie wystarczy chleba, aby każdy z nich mógł choć trochę otrzymać». Jeden z Jego uczniów, Andrzej, brat Szymona Piotra, rzekł do Niego: «Jest tu jeden chłopiec, który ma pięć chlebów jęczmiennych i dwie ryby, lecz cóż to jest dla tak wielu?» Jezus zaś rzekł: «Każcie ludziom usiąść». A w miejscu tym było wiele trawy. Usiedli więc mężczyźni, a liczba ich dochodziła do pięciu tysięcy. Jezus więc wziął chleby i odmówiwszy dziękczynienie, rozdał siedzącym; podobnie uczynił i z rybami, rozdając tyle, ile kto chciał. A gdy się nasycili, rzekł do uczniów: «Zbierzcie pozostałe ułamki, aby nic nie zginęło». Zebrali więc i ułomkami z pięciu chlebów jęczmiennych, pozostałymi po spożywających, napełnili dwanaście koszów. A kiedy ludzie spostrzegli, jaki znak uczynił Jezus, mówili: «Ten prawdziwie jest prorokiem, który ma przyjść na świat». Gdy więc Jezus poznał, że mieli przyjść i porwać Go, aby Go obwołać królem, sam usunął się znów na górę.

Postawa Jezusa jest w podwójnym sensie eucharystyczna: Jezus dziękuje Ojcu za to, co się stanie, nie widząc jeszcze efektu (zawierza wszystko Ojcu, nie poddaje się ludzkim kalkulacjom) oraz dzieli chleb między zgromadzonymi, "to trochę", które jest. Dzisiejsza Ewangelia nasświetla nam zatem również głębszy sens Eucharystii, Mszy św.: Chleb żywy, „to trochę”, staje się duchowym pokarmem, który w pełni nasyci. Nasza postawa eucharystyczna nie powinna ograniczać się do modlitwy prośby, ale przede wszystkim do dziękowania za przeszłość, teraźniejszość, a przede wszystkim za przyszłość, pełnego zawierzenia Ojcu. Jej sprawdzianem jest wzniesienie się ponad ludzką perspektywę: sceptycyzm albo kalkulację finansową.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Jakie są moje odniesienia do Chrystusa? Kim On jest dla mnie w życiu?

Jak często zwracam się do Niego?

Do wykonania: Będę jak najczęściej zwracać się do Chrystusa, także w sprawach dnia codziennego.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

31.07 (wtorek) Wspomnienie św. Ignacego z Loyoli, prezbitera. Urodzony i wychowany w szlacheckiej rodzinie. Oficer w służbie wicekróla Nawarry podczas wojny z Francją. W czasie leczenia ciężkiej rany przeżył przemianę duchową. Lata 1920–22 spędził w grocie koło Manresy medytując i prowadząc surowe ćwiczenia pokutne. Wówczas napisał Ćwiczenia duchowe. Odbił pielgrzymkę do Ziemi Świętej, studiował w Paryżu, gdzie wokół niego zgromadziła się grupa towarzyszy. W 1534 wraz z nimi założył wspólnotę, składając śluby czystości i ubóstwa. Od 1537 prowadził we Włoszech działalność kaznodziejską, tworząc zasady nowej reguły zakonnej, najważniejsze z nich to: ubóstwo, czystość, posłuszeństwo i bezwzględne podporządkowanie papieżowi. Zrezygnował z surowej ascezy, propagował wewnętrzne doskonalenie, dążenie do zbawienia i metodyczną modlitwę. W 1540 reguła Towarzystwa Jezusowego została zatwierdzona przez papieża Pawła III. W 1541 został pierwszym generałem zakonu jezuitów. Zainicjował pracę misyjną wśród katolików, protestantów i pogan. Po soborze trydenckim 1545–63 Towarzystwo Jezusowe stało się najpotężniejszym zakonem katolickim. Został kanonizowany w 1622.

01.08 (środa) Wspomnienie św. Alfonsa Liguori, biskupa i doktora Kościoła. Alfons urodził się w Marinelli koło Neapolu w 1696 roku. Po uzyskaniu doktoratu prawa wstąpił w szeregi kapłańskie i założył Zgromadzenie Najświętszego Odkupiciela. Głosił wśród ludu naukę chrześcijańską, napisał dzieła z zakresu teologii moralnej i ascetycznej. Został mianowany biskupem diecezji św. Agaty. Wkrótce uzyskał zwolnienie z tego urzędu i wrócił do zgromadzenia. Zmarł wśród swoich w roku 1787 w Gagani pod Neapolem.

04.08 (sobota) Wspomnienie św. Jana Marii Vianneya, prezbitera. Jan Vianney urodził się w Dardilly koło Lyonu w roku. Musiał pokonać wiele trudności, zanim doszedł do kapłaństwa. Wkrótce został proboszczem w Ars w diecezji Belly. Zobojętniałą parafię odrodził poprzez swoją miłość do parafian, modlitwę i martwione życie. Tłumy ludzi ścigały do Ars, by się u niego wyspowiadać lub zasięgnąć rady. Wyczerpany nadludzką pracą i umartwieniami zmarł w Ars 4 sierpnia 1859 roku. Papież Pius XI ogłosił św. Jana Vianneya patronem wszystkich proboszczów Kościoła rzymskiego w roku 1929.